

Verdenshundestilling i Poznan, Polen 2006

Lad mig bare være ærlig og indrømme at mine forventninger til at værtslandet Polen magtede opgaven med at arrangere en verdenshundestilling var ret begrænsede. Da jeg så hørte at tilmeldingstallet havde slået alle rekorder og var omkring 21.000 hunde var jeg næsten sikker på at udstillingen måtte ende i kaos. Så meget om mine fordomme og forudfattede meninger. Polakkerne viste os alle sammen at de ville og de kunne. De arrangerede en verdenshundestilling der var langt, langt bedre organiseret og gennemført end f.eks. verdenshundestillingen i Dortmund i 2003 som mange af os stadig mindes med gru. I Dortmund blev mange racer bedømt i skumle kældre der normalt anvendes til parkering, og vi gik, undskyld udtrykket, i lort til anklerne. Ringene var alt for små og hele logistikken lod i den grad meget tilbage at ønske.

I Poznan foregik udstillingen i et kæmpestort halområde midt i byen. Udenfor hver hal var der meget store parkeringsområder og jeg kan sige uden at lyve at jeg aldrig i min lange udstillingskarriere har oplevet at parkere ca. 40 meter fra den indgang der førte til collieringene. Hallerne var kæmpestore, lyse og venlige og ikke mindst rene – også på 4. dagen. Uanset, hvor man gik og stod så man de flittige rengøringsfolk der gik rundt og samlede op og svabrede gulve, hvis der var kommet en tissetår eller noget i en mere fast konsistens. Denne prioritering af ressourcerne fortjener polakkerne meget ros for.

Der var tilmeldt i alt 180 langhårede

collies og kun 25 korthårede. Til sammenligning var der i 2003 i Dortmund tilmeldt 168 langhårede og 67 korthårede. Det kan virke noget overraskende at der er så få korthårede i Polen, da man alt andet lige skulle mene at Polen ligger mere bekvemt end Tyskland for de svenske og finske udstillere – der normalt altid stiller talstærkt op med de korthårede.

Bedømmelsen af collies var i Poznan fordelt på 4 ringe, hvoraf de 3 lå helt genialt placeret i en stor sidebygning til en af de store haller. Ringene var de største jeg nogensinde har set til colliebedømmelse. Rundt om ringene var opstillet stole i et antal så der var siddeplads til alle. Lyset var perfekt og der var hverken for varmt eller koldt. Med andre ord de perfekte rammer for en velafviklet udstilling.

Bedømmelsen af hundene var overladt til i alt 4 dommere. Langhårede unghundehanner og tæver blev bedømt af Anatoli Zhuk fra Hviderusland. Voksne langhårede tæver bedømtes af Christofer Habig fra Tyskland og voksne langhårede hanner samt BIR blev bedømt af Svend Løvenkjaer, Danmark. Korthårede collies var lagt i hænderne på Kari Järvinen fra Finland.

Da jeg havde valgt at prioritere udelukkende at følge med i bedømmelserne havde jeg ikke selv tilmeldt. Hvis omgivelserne og afviklingen af udstillingen var til toppoint så er det samme desværre ikke muligt at sige om de udstillede collies. Der var "langt mellem snapsene" om man så må sige. Resultaterne taler således også deres tydelige sprog. F.eks. var der tilmeldt 28 hanner i åben klasse,

heraf mødte de 23 frem. Af disse fik kun 6 excellent. 12 hunde fik very good og 5 fik good. Hvis det skulle have forbigået nogens opmærksomhed så må jeg desværre slå fast at racen er i krise. Jeg havde, måske lidt lalleoptimistisk, håbet at få set nogle gode hanhunde som kunne være interessante at bruge i avl. Det håb blev desværre ikke opfyldt. Racen har først og fremmest problemer med bevægelserne. Ud for alt for mange hunde har jeg i mit katalog anført: kohast! Ud for mindst lige så mange har jeg anført: stejl i fronten/indad drejede forpoter. Halerne er jo et kapitel for sig. Halekupering er forbudt i Danmark, hvis dette forbud ikke var indført kunne man være fristet til at lave racen om til Collie coupé. Så var vi i det mindste fri for at se på haler der sidder alle andre steder end der, hvor de ifølge standarden skal sidde. Racen har efterhånden haler som Samojedefolk kan misunde os.

Hvis halerne er blevet høje så er ørerplaceringerne til gengæld blevet tilsvarende lave. Ørerne har efterhånden udartet sig til at være 2 gevækster som sidder placeret nede på kinderne.

Var der da slet ikke noget positivt kunne man spørge. Jo, rent faktisk var der ikke helt så mange af disse gyselige overpelsede lavbenede hunde som man kunne have frygtet. Vel var der mange hunde der havde alt, alt for meget pels, men det var ikke helt så grelt som vi tidligere har set det. Halsene er bestemt ikke noget skrive hjem om, men de er dog blevet en lille smule længere og det er heldigvis ikke så ofte at man ser hovederne placeret direkte på skuldrene.

Der var tilmeldt i alt 4 danske hunde til bedømmelse og 3 af disse klarede sig ualmindelig flot.

Zugar Daddy of Slatestone ejet af Marianne Ørtoft gjorde en pæn figur i åben klasse med i alt 28 hunde, han blev dog ikke placeret.

Britta og Erik Sørensen havde tilmeldt deres egenopdrættede blue-merle hanhund Be Exclusive's Memorymaker (Rollington Fidusen/Twin Acres Queen of Hearts) i unghundeklasse, hvor der i alt var tilmeldt 7 hunde. "Orlando" som hanhunden kaldes under mere private former blev en ærefuld nr. 2 i klassen, kun slået af den tricolour hanhund: Blaine's Present Zenit (Calrion Pint it Black/Roxette Nightflower vom Sachsenhof).

Henriette Pahl havde tilmeldt begge sine 2 egenopdrættede juniorer. Pahlex Dollar N Dime "Oscar" (Tartanside Allegiance/Corydon La Suprema) blev nr. 3 i en klasse bestående af 17 junior hanner. Nr. 1 blev Xtraordinarioxia di Cambiano (Cristalgold di Montenese/Orianafallaci di Cambiano).

Pahlex Million Dollar Baby "Carla" der er kuldsøster til "Oscar" blev vinder af juniorklasse tæver der bestod af 22 hunde. Senere slog "Carla" den bedste junior han og blev dermed bedste junior og junior verdensvinder. Som det sikkert kan forstås ville jubelen ingen ende tage i den danske lejr ovenpå den triumf.

Carla's mor er Corydon La Suprema "Emma" som blev verdensvinder i Amsterdam, så man kan med rette sige at æblet ikke er faldet langt fra stammen. Bedste tæve blev Nyitramenti Igneous Lace (Nytiramenti Captain Blood/Nytiramenti Winkel of Sunnyt Valley) Bedste han og BIR blev: Misty Dawn's Ragger Tiger (Peperstone Georgie Porgie/Naomi Cambell of Moon River). Bedste korthårede tæve blev:

Verdenshundestilling i Poznan, Polen 2006

Sandcastle's Trust Money (Sandcastle's Truth or Dare/Sandcastle's Sweet Valentine).

Bedste korthårede han og BIR blev: Sandcastle's Tickled Pink (Sandcastle's Truth or Dare/Sandcastle's Sweet Valentine).

Dermed blev det 2 kuldsøskende der blev henholdsvis BIR og bedste tæve i de korthårede. Mon ikke den dygtige opdrætter på kennel Sandcastle, til trods for sine utallige tidligere verdensvindertitler var ualmindelig glad for dette resultat?

Men en verdenshundestilling er jo meget mere og andet end blot racebedømmelsen af ens "egen" race.

Stemningen rundt i hallerne er i sandhed international og det er fortryllende at gå rundt ved ringene og høre alle tænkelige sprog og se racer, man end ikke har hørt om. Jeg har for sjov sammenlignet nogle af de mere eksotiske racer i gruppe I og set på, hvor mange af disse der var udstillet på Hund 2006 i Stockholm og på verdenshundestillingen i Polen. F. eks. var der 8 Beaucerons i Stockholm, men hele 56 i Polen. Der var udstillet 2 Sydrussiske Octcharka's i Stockholm, men hele 68 stk. i

Polen. I Stockholm var der ingen Tjekslovakiske ulvehunde, men hele 81 stk. i Polen og sådan kunne man blive ved. Og hvor vil jeg egentlig hen med det? Jo, man kan rent faktisk få skærpet sit "hundeye" en hel del ved at stille sig op ved en ring, hvor der bedømmes racer man intet kender til og så prøve at placere hundene i klasserne før dommeren gør det. Derudover har man en enestående mulighed for at få set nogle deciderede tophunde og det kan man som bekendt altid lære noget af. Jeg kan derfor kun på det varmeste anbefale at man tager afsted næste gang der er verdenshundestilling i Europa og den mulighed eller rettere muligheder er der snart 2 af. Dels i 2008, hvor verdenshundestillingen afholdes i Stockholm og dels i 2010, hvor vi i Danmark har fået tildelt den store og meget krævende opgave at afholde en verdenshundestilling. Tag en rask beslutning og sæt allerede nu kryds i kalenderen. Uanset om I kommer hjem med en verdensvinder eller I "kun" er med på en kigger så er en verdenshundestilling altid en rejse værd.

Vi ses.

Charlotte Høier

